

[Jøhan Asmussen.]

det drejer sig om ting, der senere kan stemples som ikke helt nødvendige og som finere.

Må jeg have lov til at tilføje et enkelt spørgsmål. Jeg ved, at boligministeriet har afgivet en beretning til landbrugsministeriet. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om man fra boligministeriets side i den skrivelse har været inde på tanken om, at overklitfogden skulle betale en vis del af merudgifterne under en eller anden form.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen): Til det sidste vil jeg gerne sige, at overklitfogden har tilbudt at betale noget af overskridelsen.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror ikke, jeg behøver at forsvare finansudvalget, det er det sikkert stærkt nok til at gøre selv; men jeg tror, det bliver en ejendommelig forretningsgang her i tinget, hvis det bliver sådan, at spørgetiden bliver en slags første behandling af sager, der er oversendt til finansudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Budtz* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren fremsætte forslag til ændring af lov om radiospredning § 13, således at straf for unkladelse af licensbetaling bortfalder?“

Hanne Budtz: Der har i den senere tid i pressen været nævnt en del tilfælde, hvor borgerne pludselig har fået besøg af politiet, og forskrækket over, hvad det kunne betyde, har de fået at vide, at de ikke har betalt deres radio- og TV-licens, og at der skulle opkræves en bøde i den anledning.

Det kan lyde lidt voldsomt, synes jeg, men baggrunden er, at § 13 i lov om radiospredning bestemmer, at unkladelse af at betale sin licens straffes med en radiospredningsfonden tilfaldende bøde. Det bevirker, at licenskontoret i Danmarks radio årligt sender et betydeligt antal sager af den slags til behandling hos politimestrene, og så har man ganske naturligt ment, at når der alligevel skulle opkræves en bøde, var det praktisk, om licensen blev opkrævet samtidig. Det er mig dog bekendt, at politi-

mestrene i stort omfang i den seneste tid på grund af overbebyrdelse af personalet har afvist at tage det rent civile, altså opkrævningen af selve licensen. Det er klart, at så længe loven foreskriver en straf, pålægges dette arbejde politiet — og det er et betydeligt arbejde med rapportskrivning og indkrævning af bøderne.

Jeg har i radiatorådet anmodet om en redegørelse for dette forhold. En sådan har jeg også modtaget, og administrationen kan naturligvis også kun rette sig efter loven.

Begrundelsen for bestemmelsen er — forstår jeg — at man har den opfattelse, at når folk ikke betaler deres licens, kan man ikke på nogen måde forhindre dem i at bruge deres radio- eller fjernsynsapparat; men man kan dog i alt fald pålægge dem en bøde. Der sker efter min mening ikke nogen forandring i muligheden for at se og lytte, selv om den pågældende får en bøde.

Grundene til mit spørgsmål er i øvrigt flere. Bl. a. synes jeg, det er en voldsom reaktion over for borgerne, ligesom jeg også finder, at Danmarks radio her får en betydelig begunstiggelse som kreditor, betydelig større end andre. Og endelig: er det virkelig rimeligt at bebyrde politiet med denne opgave? På en måde er Danmarks radio altså, om jeg så må sige, gunstigere stillet end andre, det være sig private eller offentlige institutioner. Jeg ved, at man henviser til, at f. eks. telefonselskaberne og gas- og elektricitetsværkerne kan afbryde leveringen af goderne, men der er andre store og betydningsfulde institutioner, som ikke kan dette. Hvad med selve skattevæsenet f. eks.? Skattevæsenet kan dog ikke hindre borgerne i fortsat at benytte de offentlige goder, og der venter ikke borgerne nogen straf, fordi de ikke betaler skat; de kommer til at betale, hvad det koster at drive skatten ind, og eventuelt ekstra renter. Men private virksomheder kan ikke gå frem på den måde; de må selv forfølge sagen ved domstolene og således lade den forsømmelige betale omkostningerne.

En ændring svarende til det, jeg her foreslår den højtærede minister, har man foretaget på et andet område, nemlig når det drejer sig om betaling af vægtafgift for automobiler. Denne ændring skete ved loven i 1962, idet man da benyttede lejlig-